

TÝDEN MODLITEB ZA POVOLÁNÍ
KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU
6.-13. 4. 2008

TÉMA: „POVOLÁNÍ VE SLUŽBĚ CÍRKVE – MISIJNÍ POSLÁNÍ“

MODLITBA SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI. ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou
četná a svatá kněžská povolání,
která by udržovala živou víru
a střežila převzácnou památku tvého Syna
prostřednictvím kázání slova
a udílením svátostí,
jimiž, Otče, ustavičně obnovuješ své věřící.

Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře,
kteří budou pozornými a zapálenými strážci Eucharistie,
která je svátostí Kristova největšího daru
pro vykoupení světa.

Povolej služebníky tvého milosrdenství,
kteří by prostřednictvím svátosti smíření
rozdávali lidem radost ze tvého odpuštění.

Dej, Otče, ať církve s radostí přijímá
četné inspirace Ducha tvého Syna
a ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením
pečuje o povolání ke kněžství
a k zasvěcenému životu.

Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům,
zasvěceným osobám i všem pokřtěným křesťanům,
aby věrně naplňovali své poslání
ve službě evangeliu.

O to prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen.

Maria, Královno apoštolů, oroduj za nás!

NEDĚLE – 6. dubna 2008

Drazí bratři a sestry,

každoročně se na pozvání Svatého otce koná Světový den modliteb za povolání. Je to výroční ozvěna Ježíšových slov: „Žeň je hojná, ale dělníků málo, prostě Pána žně...“ Toto Ježíšovo slovo nás všechny jasně zavazuje; samozřejmě ne pouze jedenkrát za rok a ne pouze při oficiálních celosvětových modlitebních dnech za povolání, ale každý den, doma, v rodinách, ale i v osobních modlitbách. Takto se může každý nepřímo zúčastnit získávání povolání pro církev. Všichni jsme spoluzodpovědní za církev a její budoucnost...

Pro letošní světový den modliteb vybral Svatý otec název: „Povolání ve službě církve – misijní poslání“. Všimněme si dvou věcí: je tu řečeno „za povolání“, ne pouze „za kněžská a řeholní povolání“, ale za všechna misijní povolání nebo lépe řečeno za „všechna povolání v misijní službě církve“. V dalších odstavcích pak papež připomíná různé druhy „poslaných“ na pole Božího království: apoštoly, učedníky, kněze, muže a ženy, kteří „pohnutí působením Ducha sv. si volí radikální způsob života podle evangelia“. Má na mysli řeholníky a řeholnice patřící do různých institutů, které Duch sv. v dějinách církve vzbuzoval. K nim musíme přiřadit velké zástupy osob, které zasvěcují svůj život Bohu v různých moderních „řádách“, tzn. v moderních církevních hnutích, schválených církví. Duch sv. je vyvolal v život pro obnovu církve dnes. Jan Pavel II. o nich mluvil jako o prozřetelnostním jevu dnešní církve. Je jich více než 150. Jejich členové žijí Boží slovo a vydávají o něm svědectví svým každodenním životem tam, kam jsou postaveni. Je jich hodně přes milion.

Přítom si uvědomujme, že misijní práce v církvi nejsou jen nějaké oficiální aktivity, které dělají kněží a řeholníci. Žádný pokřtěný si nemůže ponechat obdržенý dar víry jen pro sebe, musí jej dávat dál, především svědectvím svého života z evangelia. A to není málo. To je kromě modlitby za práci těch, kdo jsou přímo ve službě církve, základní povinností všech pokřtěných. A pak je tu veliká síla církve – nemocní a trpící, kteří spojují své každodenní bolesti a trápení s utrpením Kristovým a obětují je za všechny, kdo jsou v misijní službě církve.

Za všechny osoby, které přijaly povolání v přímé službě církve a zasvěcené misijní službě v Božím království, se v tyto dny modleme. A přitom pamatujme: my můžeme velmi intenzivně rozsévat, ale růst dává Bůh...

*Kardinál Miloslav Vlk
arcibiskup pražský*

PŘÍMLUVY

Milí bratři a sestry, jednomyslně a s důvěrou se obraťme v modlitbě k Bohu svému Otci, aby jeho milost stále obnovovala církev a působila změnu v lidech:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Modleme se, aby v církvi nikdy nechyběli ti, kdo by v kněžské službě pracovali oddaně a s láskou na posvěcování Božího lidu.
- ⇒ Modleme se, aby v žádné křesťanské obci nechyběl pastýř, který by hlásal evangelium, slavil Eucharistii, vyučoval ve víře a posiloval trpící.
- ⇒ Modleme se, aby mladí muži, kteří cítí volání k řeholnímu životu, měli sílu překonat překážky a s radostí následovali Krista chudého a poslušného.
- ⇒ Modleme se, aby mladé dívky, které jsou Bohem povolány, pocítily radost z toho, že se zcela zasvětily Kristově lásce životem v rozjímání a ve skutcích lásky.
- ⇒ Modleme se, aby bylo dostatek poslů evangelia, kteří by hlásali Krista těm, kdo ho ještě neznají.

Přijmi, Pane, prosby své církve a tvé milosrdenství ať nám dá, v co se pro své nepatrné zásluhy neodvažujeme doufat. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

PONDĚLÍ – 7.dubna 2008

Zmrtvýchvstalý Kristus uložil apoštolům s velkou autoritou, aby získali za učedníky všechny národy. Pohled do Skutků apoštolských a dalších dějin církve v nás probouzí obdiv. Jak vážně vzali toto své poslání! Jak veliké věci skrze ně učinil Pán!

On je však na začátku svého působení vyvolil a povolal k tomu, aby byli s ním. On je získal pro velkorysý Otcův plán spásy. Přivedl je k poznání úžasných Božích tajemství, která bylo nutno sdělovat dál, aby se vlastní srdce nezalklo, neprasklo. Apoštol Jan to vyjádří na začátku svého listu: Co jsme slyšeli, vlastníma očima viděli, bedlivě pozorovali a čeho jsme se vlastníma rukama dotýkali, vám zvěstujeme, abyste i vy měli s námi společenství. Život, který byl u Otce, se nám zjevil. Máme společenství s Otcem a jeho Synem. Pochopili, že ty dary jim byly dány k tomu, aby mohli být užiteční, jak napíše Pavel. Misijní poslání je pro ně přirozeným důsledkem objevu a osobní zkušenosti. Nedají se zastavit ani násilím. Více se přece sluší poslouchat Boha než lidi.

Jako Izraelité dobře věděli, jak se přijímá poslání od Boha, který si v dějinách vybíral proroky, jež posílal jako své nástroje, a konal skrze ně veliké spásné činy. Znali i Jonáše, který se stavěl nad daný úkol a nechtěl se podílet na záchraně Ninivských, takže mu Hospodin musel dát pocítit svou moc, aby změnil své smýšlení.

Zdá se, že dnešní Církev v řadě zemí a také u nás chybějí kněží, protože chybí misijní nadšení. Proč?

Jsme nakažení falešnou tolerancí, která pod respektováním druhých lidí s jejich názory a svobodami schovává vlastní nevíru v jediného Spasitele Krista, mimo něhož není spásy, či sobecký nezájem o osud druhého, když se spokojíme s péčí o svou vlastní spásu? To je ovšem projev nelásky. A bez lásky nemůže být spasen nikdo, vždyť Kdo nemiluje, Boha nikdy nepoznal, protože Bůh je láska, tvrdí Jan.

Nebo nám chybí silná zkušenost učedníků žijících v důvěrné blízkosti Ježíše, kde by naše srdce rostlo úžasem nad Boží láskou, obdivem jeho velkých skutků, které činí i dnes, a nutností hlásat ze střež, co jsme slyšeli do ucha, touhou přivést k Ježíši lidi ze svého okolí, jak to dělali apoštolové hned na začátku svého povolání, když k němu přiváděli své bratry?

Spojme tedy své modlitby za nová povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu s prosbami za naši větší víru v Krista jediného Spasitele i za lásku k lidem kolem nás a přidejme úsilí

o důvěrnější život s Kristem, aby rostla naše zkušenost s Bohem a jeho slovem i touha dělit se o duchovní zkušenost s jinými. Jen tak přispějeme k oživení misijního ducha v církevním společenství a staneme se věrohodnými křesťany. Jen tak splní rodiny své poslání, přijmou děti a připraví je na případné povolání Bohem k zvláštní službě v Církvi. Každá katolická rodina by si měla považovat za velkou čest duchovní povolání svých dětí a nejen se za jejich povolání modlit, ale také je vést tak, aby v případě vyslyšení proseb byly děti schopné říct Bohu k povolání své ano a také je věrně naplňovat.

*Mons. Jan Graubner
arcibiskup olomoucký*

PŘÍMLUVY

Modleme se společně k Pánu:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Prosme za mír od Boha sestupující, za Boží lásku a milost a za spásu našich duší.
- ⇒ Prosme za jednotu všech Božích církví.
- ⇒ Prosme za pokoj a dary Ducha svatého pro našeho papeže Benedikta XVI., našeho biskupa N., všechny kněze, jáhny a celý křesťanský lid.
- ⇒ Prosme, aby se na všech úrovních projevovala, rozvíjela a sílila opravdová láska k církvi.
- ⇒ Prosme, aby vzájemná spolupráce uvnitř církve byla oporou těm mužům a ženám, kteří chtějí následovat Krista nerozděleným srdcem.
- ⇒ Prosme za všechny trpící a nemocné, ať jejich modlitby a oběti přinesou trvalý užitek v životě národa i církve.

Smiluj se nad námi a ochraňuj nás, Bože; shlédni na přímluvy Bohorodičky Panny Marie a našich svatých bratří a sester a vyslyš naše prosby skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

ÚTERÝ – 8.dubna 2008

Milé sestry, milí bratři,
žijeme ve světě reklam a ty nás – i když si to často ani neuvědomujeme – ovlivňují. Vstřebáváme, aniž chceme, sugestivní návody, že:

„Když použijete tento prací prostředek (střešní krytinu, auto, jogurty), tak...“

„Když použijete náš výrobek, poznáte rozdíl od běžných, od jiných výrobců...“

Známe to asi všichni velmi dobře.

Reklamy však existují i ve světě víry a dotýkají se těch nejdůležitějších životních hodnot. Patří k nim obrazy a sochy svatých, nápisy či sakrální stavby. Z tohoto pohledu je největší reklamou Boha jeho Syn Ježíš Kristus. On naplnil Otcovu vůli tím, že uvedl v život nebeské království na zemi, zjevil nám Otcovo tajemství a svou poslušností uskutečnil vykoupení (LG).

On je reklamou zahrnující život i smrt, cestu i cíl, časnost i věčnost. On ví o hladu lidí kolem nás, o hladu světa, který nemůže nasytit nic vnějšího, a spolu s apoštoly říká i nám: „Vy jim dejte jíst.“ (Mt 14,16) A když oni to málo, co měli, dali do jeho služeb, všichni se nasytili.

Dnes také kolem sebe a skrze sdělovací prostředky vidíme skleslé a vysílené lidi, kteří bloudí jako ovce bez pastýře.

A to málo, co můžeme dát, je odvážně vyřčené „Zde jsem“.

Tímto základním životním postojem se i každý z nás může stát jeho reklamou. Reklamou závislou na Bohu a jedinečným způsobem na něj ukazující. Máme jej následovat, učinit jej králem svého života a být mu poslušni (LG o Kristu) na tom místě a v tom stavu, ve kterém jsme. Právě tam můžeme udělat nejvíc pro blízké i vzdálené a naplnit misijní poslání ve službě církve. Jako „reklamy“ na to, co nabízí Bůh, budeme natolik pravdiví, nakolik z nás bude vyzařovat Kristus. Jeho světlo prozářilo aktivního misionáře sv. Františka Xaverského i pasivní misionářku sv. Terezií z Lisieux a září stále.

A právě toto světlo, jak píše ve svých verších Markéta Procházková, „přestože chodí tiše, probouzí spící“ .

Kéž probudí i každého z nás.

*Mons. Vojtěch Cikrle
biskup brněnský*

PŘÍMLUVY

Láska Krista, dobrého pastýře, přesahuje naše chápání. S důvěrou mu předložme své prosby:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Pane Ježíši, plný lásky a smilování, odpusť své církvi její slabost a dej jí sílu, aby ti vydávala opravdové svědectví lásky Kristovy.
- ⇒ Vlož do srdcí svých vyvolených touhu po hlásání evangelia a pošli nové dělníky na svou vinici.
- ⇒ Učiň, ať stále hlouběji pronikáme k poznání tvé lásky, kterou nám projevuješ svou přítomností v Eucharistii.
- ⇒ Dej nám milost, abychom se dovedli ztišit a naslouchat tvému hlasu.
- ⇒ Učiň z našich rodin společenství křesťanského života, schopná přijmout a doprovázet růst povolání k duchovnímu stavu.
- ⇒ Otevři srdce všech hlasatelů evangelia ke vzájemné spolupráci pro sdělování spásy.
- ⇒ Pomáhej nám všem, abychom hlásali evangelium nejen slovy, ale především životem, a dovedli rozpoznat potřeby doby a přijmout nové úkoly.

Pane, ty víš, co potřebujeme, smiluj se tedy a dej nám hojnost svých darů. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

STŘEDA – 9. dubna 2008

Bratři a sestry,

každý křesťan je povolán také k tomu, aby přijal díl své odpovědnosti za šíření Božího království. Obdařen darem Ducha ve křtu svatém a ve svátosti biřmování je také on poslán, aby se stal nástrojem šíření radostné zvěsti. Poselství papeže Benedikta k letošnímu dni modliteb za duchovní povolání nám to chce připomenout. Hlásat evangelium bylo prvořadým úkolem rodící se církve. Pán sám potvzoval tuto snahu svým působením a svou milostí. Tak daroval církvi apoštola Pavla a mnohé statečné muže a ženy, kteří vyhánění v době prvních pronásledování se stávali odvážnými spolupracovníky v šíření víry.

Ačkoliv ani dnes nechybí příklady odvážných hlasatelů Božího slova, zvláště tam, kde křesťané znovu trpí a nesou bolesti světa, chce církev povzbuzovat sestry a bratry k velkodušnému postoji lásky vůči všem, kteří ještě nepřilnuli k pravdě evangelia. Činí tak příkladem, modlitbou, ale především životem lásky, kterou žije a rozdává ve svátostném spojení se svým Mistrem a Pánem. Neboť jen ve vztahu lásky se může zrodit odvážná nabídka lidského srdce pro život pro druhé v duchu Pavlova „všem stát se vším“, hlásat evangelium slovem i životem. A protože církev nehlasá sebe, ale Krista Ukřižovaného, dává Pán mnohé příležitosti ke svědectví právě v okamžicích zkoušek a protiventství. „Nestarejte se,“ ujišťuje Ježíš, „Duch svatý bude v tu chvíli s vámi.“ (srov. Mt 10,19–20)

Přejme si, aby světlé příklady současných misionářů zapalovaly mladá srdce dnešních mužů a žen, laiků i duchovních osob. Ať se ze života věřících neztrácí ona misijní dynamika, která činí život v každém okamžiku věrohodný a otevřený pro působení Ducha svatého. Nedopusťme, aby se do našeho duchovního života vkrádal určitý rys hédonismu, který ovlivňuje tolik lidí dneška a ve kterém je víra nahlížena pouze v očekávání toho, co přinese a jak pomůže, a povinnost šířit a vyznávat ji jako by byla záležitostí jiných. Ať z našich rodin, společenství a farností nevymizí touha zvěstovat Krista těm, které potkáváme na cestách svého života. Z této touhy ať vyrostou nová povolání k radikálnímu a bezvýhradnému sebeobětování pro život v misiích jako i nové a odvážné podněty evangelizace společnosti, ve kterém žijeme.

*Mons. František Václav Lobkowicz OPraem
biskup ostravsko-opavský*

PŘÍMLUVY

Z celé duše a z celého srdce všichni volejme k Pánu:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Daruj své církvi pokoj a jednotu.
- ⇒ Žehnej našemu papeži i všem biskupům.
- ⇒ Veď teology a zpovědníky svým Svatým Duchem.
- ⇒ Žehnej všem bohoslovcům a jejich učitelům.
- ⇒ Posiluj nás svou milostí, aby farnosti byly společenstvími žitého evangelia.
- ⇒ Posiluj svou milostí rodiny, aby vytvářely dobré podmínky pro vznik a růst nových povolání k duchovnímu životu.
- ⇒ Posiluj svou milostí všechny, kdo se ti zasvětili, aby řeholní společenství vyzařovala do světa Kristova Ducha.
- ⇒ Povzbud' trpící a opuštěné lidi a dej, aby našli u křesťanů pochopení a pomoc.
- ⇒ Dej, aby ti, kteří se vyčerpali prací pro evangelium, dosáhli slávy Království.

Bože, ty můžeš učinit mnohem víc, než oč prosíme. Bud' tobě sláva v církvi skrze Ježíše Krista po všechny věky. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

ČTVRTEK – 10. dubna 2008

U nás i v Evropě se mluví o nedostatku povolání. Dovolují si říci, že základem tohoto stavu je velká neznalost Krista Pána! Kdyby mladí lidé poznali, kdo to je Kristus, pevně sledovali v evangeliích a v hlasu Církve, že je svrchovaný znalec života se vším všudy a že pro nás lidi sám sebe naprosto strhujícím, nezadržitelným způsobem nasadil – mnozí by nechali všeho a šli by za ním. Především by šli k nejbližšímu žijícímu knězi, který má Krista Pána tak rád, že je to možné vyčíst zejména z jeho života. Každý takový kněz sám zaslechl volání Boží a učil se rozeznávat, zda je to skutečně Boží volání, nebo jen nějaké momentální nadšení.

Pomoci rozeznat to mají odborníci, lidé zkušení, v Církvi k tomu určení: Je to především biskup, kterému dlouhodobě pomáhá rektor – ředitel semináře – a spirituál, což je duchovní učitel a vedoucí konviktu, tedy přípravného ročníku v Olomouci, a tamější spirituálové. Mají dost času a zkušeností, jak nejen rozeznat, ale i ujasnit a potvrdit pravost povolání, a také pečovat o další zrání a cestu bohoslovců.

Platí evangelijní pravidlo: „Kdo má, tomu bude dáno, kdo nemá, tomu bude odňato i to, co si myslí, že má.“

„Povolání“ je důvěrná záležitost samého Pána Boha – Otce i Syna i Ducha svatého a toho, „kdo má uši k slyšení a slyší“. Bez toho to nejde. Chce to poznat Krista Pána, chtít jít za Ním a s Ním v dnešní Církvi. Mít zájem, důvěru a odvahu.

*Mons. Jiří Paďour OFMCap.
biskup českobudějovický*

PŘÍMLUVY

Prosme společně Pána o jeho dary a volejme:

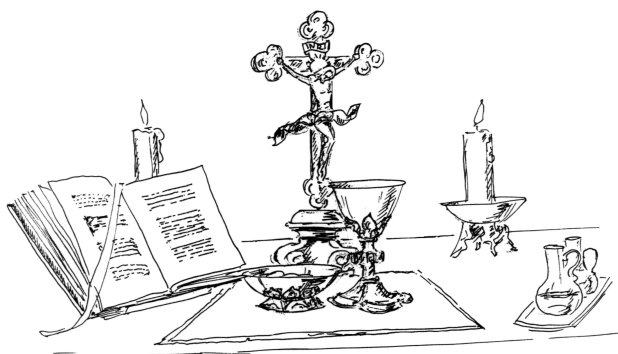
Pane, smiluj se!

- ⇒ Prosme za naši víru, aby ji Pán udržel v čistotě.
- ⇒ Prosme za naši lásku, aby byla znamením Boží lásky k lidem.
- ⇒ Prosme za naši církev, aby ji Pán dovedl k jednotě.

- ⇒ Prosme za našeho papeže Benedikta XVI., aby ho Pán vedl svým Svatým Duchem.
- ⇒ Prosme za naše biskupy, kněze a jáhny, aby jim Pán dal vytrvalost a horlivost.
- ⇒ Prosme za všechny věřící, aby vydávali svědectví evangelium každodenní prací.
- ⇒ Prosme za řeholníky a řeholnice, aby kontemplací nacházeli poznání Krista, svým životem rostli do jeho podoby, misijním úsilím šířili evangelium do světa a milosrdnou láskou pomáhali trpícím.
- ⇒ Prosme za ty, kdo hledají svou životní cestu, aby u křesťanů našli pomoc.
- ⇒ Prosme za rodiny, aby byly dobrým prostředím pro rozvoj povolání k zasvěcenému životu.

Pane, víme, že bez tebe nemůžeme nic učinit. Děkujeme ti za to, že se za nás u Otce stále přimlouváš, a chceme tě chválit na věky věků. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

PÁTEK – 11. dubna 2008

Svatý otec v šestém článku svého poselství k Světovému dni modliteb za povolání v tomto roce vzpomíná slov Pavla VI., v kterých on vyjadřuje dík a obdiv velkému nasazení řeholnic a řeholníků, především v misiích.

Vyvolává to ve mně vzpomínku, kdy v době totality kolem roku 1975 se jednalo o částečné možnosti povolit existenci tří mužských a tří ženských kongregací v bývalém Československu. Na základě proseb československých řeholníků a řeholnic, které tlumočil velký teolog koncilu Otec Yves Congar OP Pavlu VI., na tento kompromis papež nepřistoupil. Jsem přesvědčen, že právě díky tomuto rozhodnutí v České republice žije a pracuje 1775 řeholnic ve 164 domech a 785 řeholníků v 93 domech či komunitách. Jsou města, kde se s nimi častěji setkáváte, jako Praha, Brno, Olomouc. Ve většině farností se o nich občas dovíte v Katolickém týdeníku či při poslechu radia Proglas nebo při vysílání televize Noe, někdy i v Křesťanském magazínu ČT.

Za těmito čísly se skrývá velká a často opomíjená práce. Jedna čtvrtina kněží v našich diecézích, kteří pracují v různých pastoračních úkolech, jsou řeholníci. Jsou to téměř dvě desítky církevních škol, které jsou vedeny řeholemi. Vedle nich jsou to internáty pro studentky a studenty, mládežnická centra, která jsou především doménou saleziánů, řada studijních a kulturních aktivit, které zaštiťují mužské a ženské řády. Řehole vydávají časopisy a mají knižní nakladatelství. Nemusím ani vyjmenovávat.

Budete-li se modlit za nová řeholní povolání sester a bratří, myslím, že bude vhodné připomenout si s vděčností toto nepřehlédnutelné úsilí českých řeholních institutů, kterým pomáhají často sestry a bratři ze Slovenska, Polska a dalších zemí.

*Mons. Dominika Duka O.P.
biskup královéhradecký*

PŘÍMLUVY

Bůh je náš Otec, který ví, co potřebujeme. S důvěrou mu předložme své prosby:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Nebeský Otče, dej všem věřícím ducha odpovědnosti za církev a svět.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať si uvědomujeme starost církve o evangelizaci světa.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať začneme především u sebe a své rodiny.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať mladí lidé mohou číst evangelium z našeho všedního života.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať čerpáme denní sílu ke křesťanskému životu v setkání s tebou ve čtení Písma, v modlitbě a kontemplaci.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať při slavení Eucharistie nepropadneme pocitu zevšednění.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať neoslabujeme účinky svátostí nevnímavostí srdce.

Otče nebeský, tys poslal svého Jednorozeného, aby žil náš lidský život a vydal se za nás na kříži. Tvůj Syn Ježíš posílá i nás do celého světa, abychom zvali nové bratry a sestry do tvého Království. Povolj dostatek dělníků pro tento úkol, buď s námi, kteří už jdeme za tvým hlasem, a posiluj nás na cestě, abychom vydávali dobré svědectví. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

SOBOTA – 12. dubna 2008

Ubývají nám kněží, ubývají nám i věřící, především na venkově. Tam se to obvykle nejvíc pozná. Znamená to řešit dilema: rozdělit uprázdněnou farnost mezi sousední kněze, přidat jim k těm mnoha obcím a mnoha kostelům další, nebo vyžebrot kněze v zahraničí, většinou v krajích, kde jsou zvyklí na plné kostely? Když přijde takový kněz do našich krajů, je to pro něho nesnadná změna. V týdnu se o něho téměř nikdo nezajímá, v sobotu a v neděli neví, kam dřív. A přitom by trpělivou prací bylo možné získat věřící i tam, kde dnes lidé o kostel nezavadí. Když by se nestali aktivními věřícími, pak jistě sympatizujícími, kteří rádi přijdou na duchovní koncert, poslechnou si přednášku na náboženské téma nebo se zúčastní bohoslužby slova a budou pečovat o kostel. Tak se to aspoň stále víc objevuje v našem pohraničí. V lidech je totiž, jak se zdá, stále větší citlivost a touha po duchovních věcech. Zakusili, že i když si mohou po materiální stránce dopřát téměř vše, nač si vzpomenou, šťastnější se tím nestali ani o píd'.

Co z toho ovšem plyne pro naše modlitby za duchovní povolání? Především je potřeba se velmi modlit za dar kněžských povolání. I když jsme velmi vděčni polským a slovenským kněžím, bez kterých bychom u nás nebyli schopni zajistit duchovní správu, je nutné mít především kněze vlastní. Organismus napojený neustále na krevní transfuzi určitě nekypí zdravím. Pro evangelizaci a misii v naší silně sekularizované společnosti nutně potřebujeme řeholníky a řeholnice, kteří se jimi budou zvláště profesionálně zabývat. Jistě mohou přijít zvenčí, ale nejvhodnější jsou ti, kteří v této zemi vyrostli a nejlépe ji znají. Modleme se tedy i za řeholní povolání, velmi je potřebujeme!

Pro službu evangelizace a misie v naší zemi však mohou mnoho vykonat i členové různých nových hnutí a komunit, které Duch Svátý v církvi vzbudil právě k těmto úkolům pro dnešní dobu. I pro ně je to životní povolání a zasvěcení, především pro vedoucí pracovníky a jádra těchto nových církevních společenství, na něž se pak napojí mnoho aktivních věřících lidí, kteří žijí ve světě, ale jsou jimi vedeni a formováni. I tito lidé jsou velmi potřební pro naši církve a mají být tedy i předmětem našich modliteb za duchovní povolání.

Možná se už dlouho modlíte a výsledek není vidět, aspoň ve vaší farnosti ne. Modlete se vytrvale dál. Duchovní povolání jsou veliké Boží dary a ty si nelze vynutit, pouze vyprosít.

Váš bratr v Kristu + František Radkovský, biskup plzeňský.

PŘÍMLUVY

Ježíš Kristus je hlasem živého Boha a zve nás k následování. Svěřme se jeho vedení a volejme i my k němu, vždyť jemu na nás záleží.

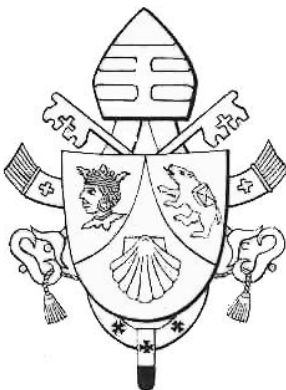
Prosíme tě, vyslyš nás!

- ⇒ Pane, dej nám živou víru, abychom byli schopni vydávat svědectví každým dnem.
- ⇒ Pane, učiň nás novým lidem, následovníky tvých šlépějí a tvůrci pokoje v tomto neklidném světě.
- ⇒ Pane, odpusť naše selhání a dej nám odvahu zvolit si tvé evangelium za směr svého života a činnosti.
- ⇒ Pane, vzbud' v mnoha mladých mužích a ženách nadšení pro následování tebe v čistotě, chudobě a poslušnosti.
- ⇒ Pane, dej, ať křesťanské rodiny vytváří dobré podmínky pro vznik a růst povolání ke kněžství a zasvěcenému životu.
- ⇒ Pane, učiň, abychom v jednotě s našimi biskupy byli všichni vzájemně spojeni upřímnou křesťanskou láskou a sešli se jednou ve tvém Království.

Bože, děkujeme ti, že jsi nás povolal a že bereš vážně naše snažení. Dej nám odvahu s nadšením následovat tvého Krista, aby svět poznal, že ty jediný jsi Bůh a že srdce člověka je nepokojné, dokud nespočine v tobě. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

**POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI.
K XLIV . SVĚTOVÉMU DNI MODLITEB ZA POVOLÁNÍ
13. DUBNA 2008 – 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**

TÉMA: „Povolání ve službě církve – misijní poslání“

Drazí bratři a sestry!

1. Pro Světový den modliteb za povolání, který se bude slavit 13. dubna 2008, jsem vybral téma: *Povolání ve službě církve – misie*. Apoštolům zmrtvýchvstalý Ježíš svěřil poslání: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce, Syna i Ducha Svatého,“ (Mt 28,19) a ujišťoval: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20) Církev je misijní jako celek a také v každém svém členu. V síle svátostí křtu a biřmování je každý křesťan povolán vydávat svědectví a hlásat evangelium, avšak misijní rozměr je zvláštním a intimním způsobem vázán ke kněžskému povolání. Ve smlouvě s Izraelem Bůh svěřil vybraným osobám, které povolal a poslal k lidu ve svém jménu, poslání být proroky a knězi. Tak to učinil například s Mojžíšem: „Nuže pojď,“ řekl mu Hospodin, „pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta... Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“ (Ex 3,10.12) Podobně tomu bylo i u proroků.

2. Přísliby učiněné otcům se plně uskutečnily v Ježíši Kristu. II. vatikánský koncil o tom tvrdí: „Aby tedy Kristus splnil Otcovu vůli, uvedl v život nebeské království na zemi, zjevil nám jeho tajemství a svou poslušností uskutečnil vykoupení.“ (Věřoučná konstituce *Lumen gentium*, 3) Ježíš si vybral učedníky jako úzké spolupracovníky na mesiášské službě již během svého veřejného života, když kázal v Galileji. Na příklad když při události rozmnožení chlebů říká apoštolům: „vy jim dejte jíst“ (Mt 14,16), pobízí je tím k tomu, aby na sebe vzali zodpovědnost za potřeby zástupu, jemuž chce nabídnout pokrm k nasycení, ale také zjevit pokrm, „který zůstává k životu věčnému.“ (Jan 6,27) Byl pohnut a soucítit s lidmi, protože jak procházel městy a vesnicemi, potkával vysílené a skleslé zástupy „jako ovce bez pastýře“ (srov. Mt 9,36). Z tohoto pohledu lásky vyvěrá jeho výzva učedníkům: „Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň“ (Mt 9,38) a s přesnými instrukcemi vyslal Dvanáct nejprve „ke ztraceným ovčím Izraelova domu“. Jestliže se pozastavíme a rozjímáme nad touto statí Matoušova evangelia, která je obvykle nazývána „misijní řečí“, zpozorujeme zde všechny aspekty, které charakterizují misijní činnost křesťanského společenství, které chce zůstat věrné příkladu a učení Ježíšovu. Odpovídat na Pánovo povolání znamená podstoupit s rozvážností a prostotou každé nebezpečí a dokonce i pronásledování, poněvadž „není žák nad učitele ani služebník nad svého pána“ (Mt 10,24). Tím, že se učedníci sjednotí s Mistrem, už nejsou sami při hlásání království nebeského, ale je to sám Ježíš, který v nich působí: „Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mne poslal.“ (Mt 10,40) Kromě toho jako praví svědkové „vyzbrojeni mocí z výsosti“ (Lk 24,49) kážou „pokání a odpuštění hříchů“ (Lk 24,47) všem lidem.

3. Dvanáct přijímá název „apoštolové“, protože jsou vysláni Pánem a určeni k tomu, aby procházeli po cestách světa a hlásali evangelium jako svědkové Kristovy smrti a zmrtvýchvstání. Svatý Pavel píše křesťanům v Korintu: „My – to je apoštolové – kážeme Krista ukřižovaného.“ (1 Kor 1,23) Kniha *Skutky apoštolů* přisuzuje velmi důležitou roli v procesu evangelizace také dalším učedníkům, jejichž misijní povolání vyvěrá z přicházejících okolností, mnohdy bolestných, jako bylo vyhnání následovníků Kristových z vlastní země (srov. 8,1–4). Duch Svatý učiní, aby tato zkouška byla přetvořena v příležitost milosti a využita k tomu, aby jméno Pánovo bylo hlásáno dalším lidem, a tak aby se rozšířil okruh křesťanského

společenství. Jak píše Lukáš v knize *Skutků*, jedná se o muže a ženy, „kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista“ (15.26). První ze všech, povoláný samotným Pánem, aby se stal pravým apoštolem, je bez pochyby Pavel z Tarsu. Na příběhu Pavla, největšího misionáře všech dob, vysvítá z mnoha hledisek, jak úzký je vztah mezi povoláním a posláním. Když byl svými protivníky obviněn, že není oprávněným apoštolem, odvolává se opakovaně na vlastní povolání, kterého se mu dostalo přímo od Pána (srov. Řím 1,1; Gal 1,11–12.15–17).

4. Na začátku, ale i později je to vždy láska Kristova, která apoštoly „pohání“ (srov. 2 Kor 5,14). Jako věrní služebníci církve šli v průběhu staletí, poslušni působení Ducha Svatého, nespočetní misionáři ve stopách prvních učedníků. II. vatikánský koncil to zaznamenává: „Ačkoli na každého Kristova učedníka připadá příslušný díl závazku šířit víru, Kristus Pán vždy povolává z řad učedníků ty, které sám chce, aby byli s ním a aby je posílal kázat národům. (Srov. Mk 3,13–15)“ (Dekret *Ad gentes*, 23). Kristova láska byla předávána bratřím příkladem i slovy, skutečně celým životem. „Zvláštní misijní povolání *na celý život*,“ napsal můj ctěný předchůdce Jan Pavel II., „si zachovává stále svoji plnou platnost: ztělesňuje příklad misijního úsilí církve, která vždy potřebuje radikální a bezvýhradné sebeobětování, nové a odvážné podněty.“ (Encyklika *Redemptoris missio*, 66)

5. Mezi osobami, které se plně věnují službě evangelia, jsou zvláštním způsobem kněží povoláni hlásat Boží slovo, udílet svátosti, především eucharistii a svátost smíření. Jsou posláni ke službě nejmenším, nemocným, trpícím, chudým a ke všem, kteří procházejí těžkými chvílemi v oblastech země, v níž se nacházejí, a také klidem, kteří dodnes neměli možnost pravého setkání s Ježíšem Kristem. Jako misionáři přinášejí první hlásání jeho vykupitelské lásky. Statistiky dosvědčují, že díky pastorační činnosti kněží, kteří jsou plně oddáni spáse bratří, počet pokřtěných každý rok stoupá. V této souvislosti zvláštní uznání patří „kněžím *‘fidei donum’*, kteří ve službách misijního poslání církve kompetentně a s velkodušnou oddaností budují společenství církve tím, že mu hlásají Boží slovo a lámou chléb života, aniž by šetřili své síly. Je nutno děkovat Bohu za mnohé kněze, kteří snášeli utrpení až k oběti svého života, aby sloužili Kristu. (...) Jsou to strhující příklady, které mohou mnoho mladých zapálit k tomu, aby

i oni následovali Krista, vydali svůj život za druhé a tak našli pravý život“ (apoštolská exhortace *Sacramentum caritatis*, 26). Skrze své kněze je tedy Ježíš přítomen mezi dnešními lidmi i v nejvzdálenějších koutech země.

6. Odjakživa jsou též v církvi mnozí muži a ženy, kteří pohnuti působením Ducha Svatého si volí radikální způsob života podle evangelia tím, že skládají sliby čistoty, chudoby a poslušnosti. Tento zástup řeholníků a řeholnic, kteří patří do mnohých institutů kontemplativních i činných, „má velmi veliký podíl na evangelizaci světa“ (Dekret *Ad gentes*, 40). Řeholníci kontemplativního života se ve společné neustávající modlitbě vytrvale přimlouvají za lidstvo; řeholníci činného způsobu života svým nejrůznějším charitativním působením vydávají všem živé svědectví o Boží lásce a milosrdenství. Těmto apoštolům dnešní doby služebník Boží Pavel VI. řekl: „Díky tomu, že se zcela zasvětili Kristu, mohou řeholníci dobrovolně a svobodně všeho zanechat a jít hlásat evangelium až na kraj světa. Jsou vynalézaví, jejich apoštolát je často velmi originální a jejich genialita vzbuzuje obdiv. Jsou i velkodušní. Nalézáme je často v misiích jako předsunuté hlídky, riskují přitom své zdraví a někdy i život. Ano, církev je jim opravdu velmi zavázána.“ (apoštolská exhortace *Evangelii nuntiandi*, 69)

7. Kromě toho, aby církev mohla stále rozvíjet misijní poslání jí svěřené Kristem a aby nechyběli evangelizátoři, které svět tolik potřebuje, je nezbytné, aby v křesťanských společenstvích nepolevovala stálá výchova víry mládeže i dospělých. Je nezbytné udržovat u věřících živý smysl misijní zodpovědnosti a solidarity s lidmi celého světa. Dar víry volá všechny křesťany ke spolupráci na evangelizaci. Toto povědomí je živeno kázáním a katechezí, liturgií a trvalou formací k modlitbě. Zvyšuje se projevy vzájemného přijetí, lásky, duchovního doprovázení, rozjímání a rozlišování, stejně jako pastoračními projekty, jejichž podstatná část je zaměřena na povolání.

8. Pouze v duchovně řádně obdělané půdě mohou vykvést povolání ke služebnému kněžství a k zasvěcenému životu. Skutečně, křesťanská společenství, která žijí intenzivně misijním rozměrem tajemství církve, nikdy nebudou přinášet sama sebe. Misie jako svědectví Boží lásky se stane obzvláště účinnou, když je sdílена společenstvím, „aby svět uvěřil“ (srov. Jan 17,21). Za dary

povolání církev vzývá Ducha Svatého každý den. Jako na svých počátcích, shromážděna kolem Panny Marie Královny apoštolů, se od ní církevní společenství učí vyprošovat na Pánu rozkvět nových apoštolů, kteří by dokázali mít takovou víru a lásku, které jsou nezbytné pro misijní poslání.

9. Svěřuji tuto úvahu všem křesťanským společenstvím, aby si ji osvojila a získala z ní především podnět k modlitbě. Povzbuzuji v úsilí všechny, kteří pracují s vírou a velkorysostí ve službě pro povolání. Posílám formátorům, katechetům a všem, zvláště mládeži, která je na cestě hledání svého povolání, ze srdce své apoštolské požehnání.

Ve Vatikánu, 3. prosince 2007

Benedikt XVI.

PŘÍMLUVY

Milí bratři a sestry, jednomyslně a s důvěrou se obraťme v modlitbě k Bohu svému Otci, aby jeho milost stále obnovovala církev a působila změnu v lidech:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Modleme se, aby v církvi nikdy nechyběli ti, kdo by v kněžské službě pracovali oddaně a s láskou na posvěcování Božího lidu.
- ⇒ Modleme se, aby v žádné křesťanské obci nechyběl pastýř, který by hlásal evangelium, slavil Eucharistii, vyučoval ve víře a posiloval trpící.
- ⇒ Modleme se, aby mladí muži, kteří cítí volání k řeholnímu životu, měli sílu překonat překážky a s radostí následovali Krista chudého a poslušného.

- ⇒ Modleme se, aby mladé dívky, které jsou Bohem povolány, pocítily radost z toho, že se zcela zasvětily Kristově lásce životem v rozjímání a ve skutcích lásky.
- ⇒ Modleme se, aby bylo dostatek poslů evangelia, kteří by hlásali Krista těm, kdo ho ještě neznají.

Přijmi, Pane, prosby své církve a tvé milosrdenství ať nám dá, v co se pro své nepatrné zásluhy neodvažujeme doufat. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání – str. 3

